

PORTA FIDEI

Maagd Maria, Moeder van de Kerk

Pater Damiaan
p. 8

Hanswijk-
processie
p. 18

Overzicht
van de
programma's

p. 12-13

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven

Werken mee aan dit nummer:
Joris Abts, Kevin Colle,
Pr. Karlo Tyberghien, Nele
Uytterhoeven, E.H. Dirk Van
der Linden, Frieda Van Vaeck,
Kanunnik Steven Wielandts.

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Wenst u ook dit tijdschrift te ontvangen?

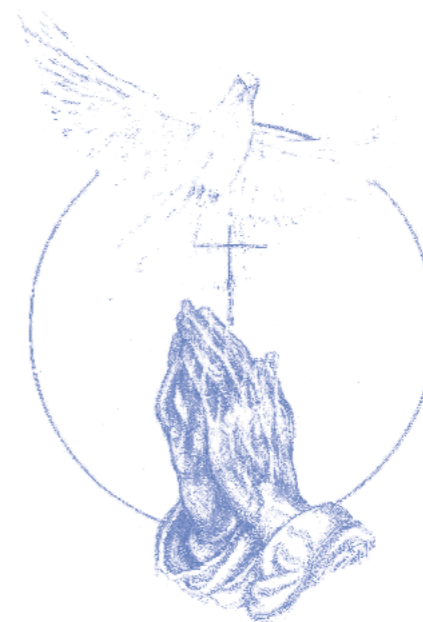
Bel ons: 016/41 47 47

Beste vrienden,
De maand mei is de Mariamaand, en daarom eigenlijk ook de maand van de radio van de Moeder Gods. Deze periode zal niet ongemerkt voorbij gaan bij ons. Hopelijk zal ze ook voor jullie allen een gelegenheid geven om de heilige Maagd Maria nog meer als een echte moeder aan te nemen die ons met zekerheid leidt naar haar zoon Jezus in wiens woord wij geloven. In mei zullen we het hoogfeest vieren van Ons Heer Hemelvaart. Tien dagen later vieren we dan weer de hoogdag van Pinksteren. Daartussen gedenken we het moment waarbij de apostelen, begeleid door de heilige Maagd,

de heilige Geest verwachten als ware het een geestelijke retraite die ze konden beleven alvorens uitgestuurd te worden in de wereld om het Evangelie te verkondigen. Binnen de Kerk is dit ook net de missie van Radio Maria. Onder de begeleiding van de heilige Maagd Maria, die vol is van de heilige Geest, laten we ons vervullen door diezelfde Geest opdat ook ons land de vertroostende openbaring van God zelf moge aanhoren, moge opnemen en moge beleven. Het Evangelie is namelijk geen dood woord dat alleen maar kennis verstrekt. Integendeel, het is een levend Woord dat zich in ons hart nestelt opdat men met hoop en geloof door het leven gaat. De heilige Maagd Maria is daarom een vrouw die bij uitstek een vrouw is van geloof. Toen ze haar jawoord schonk aan de Heer zodat ze de Moeder van Gods Woord zou worden, was dit geen bevestiging, maar een weloverwo-

gen daad van geloof. Dit is het geloof waartoe ook wij geroepen zijn en die de naam draagt: vast geloof. Sommigen beschouwen het foutief als een vorm van naïviteit. De heilige Maagd Maria kan echter moeilijk naïef genoemd worden. Niemand weet vanwaar wij komen en waarnaar wij gaan, behalve zij die een vast geloof hebben. Deze twee grote vragen zijn – min of meer bewust – aanwezig bij elke mens. Sommigen denken dat men uit toeval ontstaan is, en dat men nergens naartoe gaat. Anderen weten het niet. Een gelovige daarentegen weet het wel. Niet dat hij daarom groter of beter is, maar eigenlijk eerder kleiner, en nederiger. Een gelovige gelooft in iemand die hem of haar overstijgt, en stelt zich daarom klein op. De heilige Maagd Maria kon met heel haar hart verkondigen dat ze de nederige dienaar was van de Heer, net omdat de Heer neerzag op haar kleinheid. Dit echter maakt haar groot, waardoor ze de Moeder werd van het Woord van God dat een zo hoopvolle, liefdevolle boodschap voor de gehele mensheid had voorbereid, opdat we nooit meer op een naïeve manier zouden denken dat we toch wel groter zouden zijn dan Degene die ons heeft geschapen, heeft voortgebracht en in beweging houdt. De heilige Geest geeft ons de kracht om in dat geloof stand te houden. Hij is een leermeester met wijsheid. Niemand is naïef die zich laat leiden door een wijs ie-

mand. Welnu, deze Wijsheid werd ons gegeven tijdens het doopsel en het vormsel en stelt ons in staat om ons bewust te worden van Gods grootheid, en van onze kleinheid, waardoor het leven zin krijgt in elke vorm dat het ons gegevens wordt. In ziekte, droefheid, miserie, lijden... zoals ook in goede gezondheid, vreugde, geluk en rust... De Heer is met ons – zoals Hij eens beloofde – tot aan het einde der tijden. Wie vasthoudt aan dat geloof zal leven in eeuwigheid. Moge deze maand mei ons inspireren door de gave van de heilige Geest opdat wij allen zoals de heilige Maagd Maria zouden kunnen antwoorden aan de Heer: zie de kleine dienaar, mij geschiede naar uw Woord. Zeer genegen in Jezus en Maria,

Pr. Karlo Tyberghien

Priester Karlo Tyberghien

Op 5 en 6 mei kan u om 13 u. luisteren naar een terugblik op onze Mariathon van 2 tot 4 mei 2018, georganiseerd ten voordele van Radio Maria India

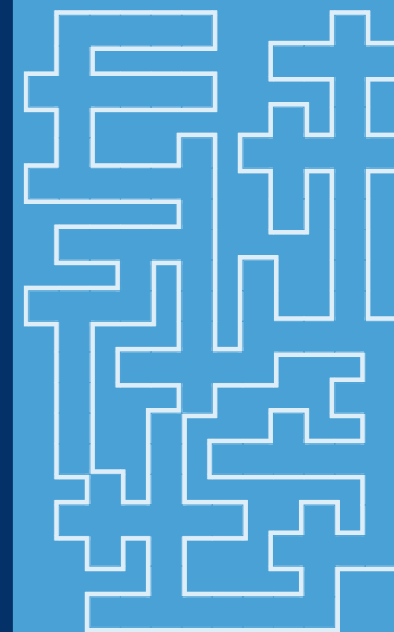
HET INZICHT

“Wat na de dood?”
Heel wat mensen weten niet wat er na dit leven te verwachten is. Sommigen geloven dat er wel iets is, anderen houden het bij ‘er is helemaal niets, als we dood zijn, is het gedaan’; nog anderen zijn helemaal gewonnen voor het idee van reïncarnatie. Maar wat leert ons de Kerk over dit thema? En wat zeggen getuigen hierover?

Marleen Caers presenteert **iedere 1ste en 3de dinsdag om 18u15** een nieuwe aflevering van ‘Het inzicht’.

Oplossing van het kruiswoordraadsel van vorige maand

Liturgie van het Woord: III. CREDO EN VOORBEDE

Tijdens de wekelijkse algemene audiënties op woensdag richt Paus Franciscus de blik op het 'hart van de Kerk', namelijk de Eucharistie. In de komende maanden willen we deze catecheses integraal met u delen.

“Door middel van deze catecheses ... zou ik samen met jullie de schoonheid willen herontdekken die in de viering van de Eucharistie verborgen is en die, eenmaal onthuld, de volle zin geeft aan het leven van elkeen”

Paus Franciscus

Goedendag, ook al is het enigszins een gure dag. Maar met een ziel in vreugde is het altijd een goede dag. Daarom, goedendag! Vandaag gebeurt de audiëntie op twee plaatsen. Een kleine groep zieken is, omwille van het slechte weer, in de aula en wij zijn hier. Maar zij zien ons en wij zien hen op de maxischermen. Laten we hen met een applaus groeten. We zetten de catecheses over de Mis verder. Luisteren naar de Bijbelse lezingen, verlengd door de homilie, wat is dat eigenlijk? Het is een recht. Het geestelijk recht van het volk van God om in overvloed de schat van Gods woord te ontvangen.

Ieder van ons heeft het recht, wanneer men naar de Mis gaat, overvloedig het Woord van God te ontvangen, goed gelezen, goed uitgesproken, goed verklaard in de homilie. Dat is een recht! En wanneer het Woord van God niet goed wordt gelezen, door de diaken, de priester of de bisschop niet met vurigheid wordt verkondigd, dan doet men onrecht aan de gelovigen. We heb-

ben het recht het Woord van God te horen. God spreekt tot allen, herders en gelovigen. Hijzelf klopt aan het hart van wie aan de Mis deelnemen, ieder in zijn toestand, leeftijd, situatie. De Heer troost, roept, wekt loten van nieuw leven en verzoent. Dat alles door middel van zijn Woord. Zijn Woord klopt aan het hart en verandert de harten!

Daarom, maakt een korte stilte na de homilie het mogelijk dat het ontvangen zaad in de geest kan bezinken zodat dat wat de Geest aan ieder inblaast kan beaamd worden. Dat is de stilte na de homilie. Dan moet men een echte stilte inlassen en iedereen moet nadenken over wat men gehoord heeft.

Gaat de Mis na deze stilte verder? Het persoonlijke geloofsantwoord wordt deel van de geloofsbelijdenis van de Kerk, vertolkt in het “Credo”. Wij allen spreken het “Credo” uit in de Mis. Doordat heel de gemeenschap het Symbolum uitspreekt, is dat de vertolking van het gezamenlijke antwoord op wat zij van het Woord van God heeft gehoord.

Er bestaat een vitale band tussen horen en geloven. Het geloof ontstaat niet uit de fantasie van de menselijke geest, maar, zoals Sint Paulus zegt: “door de prediking, en de prediking geschiedt in opdracht van Christus” (Rom. 10, 17). Het geloof voedt zich aan het gehoor en leidt naar het Sacrament. De belijdenis van het “Credo” heeft als uitwerking dat ze de liturgische gemeenschap “de grote mysteries van het geloof in herinnering brengt en deze belijdt, voordat met de viering ervan in de Eucharistie wordt begonnen”.

Het Symbolum van het geloof is de band tussen Eucharistie en Doopsel, ontvangen “in naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige Geest”. Het herinnert ons er aan dat de Sacramenten moeten verstaan worden in het licht van het geloof van de Kerk.

Het antwoord op het Woord van God, met geloof onthaald, spreekt zich vervolgens uit in de gezamenlijke smeking, Voorbede genaamd omdat zij de noden van de Kerk en wereld betreft. Soms wordt het ook genoemd Gebed van de gelovigen. De concilievaders van Vaticanum II hebben dit gebed na Evangelie en homilie opnieuw willen invoeren, vooral op zon – en feestdagen, met de bedoeling “ dat samen met het volk worde gebeden voor de heilige Kerk, voor hen die gezag over ons uitoefenen, voor hen die gebukt gaan onder allerlei noden, alsook voor alle mensen en het heil van heel de wereld”.

Het volk, onder leiding van de priester die het inleidt en besluit, “biedt God in de uitoefening van het priesterschap krachtens het doopsel zijn smeekbeden aan voor het heil van allen”.

Na de afzonderlijke intenties, voorgedragen door de diaken of de lec-

tor, bidt de gemeenschap met één stem: “Verhoor ons, Heer”.

We herinneren ons immers wat de Heer Jezus heeft gezegd: “Als gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt dan wat gij wilt en gij zult het krijgen” (Joh. 15, 7). “Maar wij geloven dit niet echt, omdat we weinig geloof hebben”. Zouden we een geloof hebben – zo zegt Jezus – als een mosterdzaadje, we zouden alles verkregen hebben. “Vraagt dan wat gij wilt en gij zult het krijgen”. Bij gelegenheid van de Voorbede, na het Credo, moeten we, in de Mis, de Heer de belangrijkste dingen vragen, de dingen die we nodig hebben, die we verlangen. “Ge zult het krijgen”, op een of andere wijze, maar “Ge zult het krijgen”. “Alles is mogelijk voor wie gelooft” heeft de Heer gezegd. En de man tot wie Jezus deze woorden sprak, antwoordde: “Ik geloof, Heer. Kom mijn klein geloof ter hulp”. Ook wij kunnen zeggen: “Heer, ik geloof. Kom mijn klein geloof ter hulp”. Met deze geest van geloof moeten we bidden: “Heer ik geloof, kom mijn klein geloof ter hulp”. Pretenties vanuit een wereldse logica stijgen niet ten hemel op. Eigengereide vragen blijven onverhoord.

De intenties waarvoor het gelovige volk wordt opgeroepen te bidden, moeten de concrete noden vertolken van de kerkgemeenschap en van de wereld. Men zal conventionele en kleingeestige formules vermijden. Het “universele” gebed dat de Woorddienst afsluit, nodigt ons uit te kijken met de blik van God die zorg draagt voor al zijn kinderen.

De roeping tot de HEILIGHEID in de hedendaagse wereld

Dit is het onderwerp van de nieuwe apostolische exhortatie ‘**Gaudete et exsultate**’ van paus Franciscus.“

« Verheugt u en juicht, want groot is uw loon in de hemel.» (Mt 5, 12), zegt Jezus tot diegenen die omwille van Hem vervolgd en vernederd worden. De Heer vraagt alles; het Ware Leven en het geluk waarvoor wij geschapen zijn is wat Hij ons aanbiedt. Hij verlangt van ons dat we heilig zijn en dat we ons niet tevreden stellen met een middelmatig, zeemzoeterig bestaan zonder standvastigheid. Al vanaf de eerste pagina's van de Bijbel weerklinkt deze roeping tot de heiligheid. ‘Wandel in mijn tegenwoordigheid en wees volmaakt’ is de oproep van de Heer aan Abraham (Gn 17, 1).“

Na deze inleiding volgen 5 hoofdstukken. De Heilige Vader spreekt eerst over de roep tot heiligheid, vervolgens over twee vijanden van de heiligheid, het hedendaags gnosticisme en pelagianisme. Het centrale idee is dat heiligheid betekent Jezus volgen. Het derde hoofdstuk bekijkt de betekenis van heiligheid aan de hand van de zaligsprekingen. Tekenend van heiligheid in deze tijd zoals doorzettingsvermogen, geduld, zachtmoedigheid, vreugde, gevoel voor humor, stoutmoedigheid, passie, leven in gemeenschap en in voortdurend gebed is het onderwerp van het vierde hoofdstuk. De exhortatie sluit af met praktische suggesties om de roep tot heiligheid te beleven.

MARIA MOEDER VAN DE KERK

Nieuwe gedachtenisviering
op tweede pinksterdag

Paus Franciscus heeft het feest van Onze-Lieve-Vrouw Moeder van de Kerk officieel op de liturgische kalender geplaatst. Het nieuwe Mariafeest wordt ingevoerd als een jaarlijkse verplichte gedachtenis voor de hele Kerk en wordt gevierd op de tweede pinksterdag. Dat het feest met Pinksteren wordt verbonden heeft te maken met de rol van Maria in de geboorte van de Kerk.

Het decreet van de Congregatie voor de Goddelijke Eredienst werd ondertekend door kardinaal Robert Sarah, de prefect van de congregatie. Het commentaar hieronder is van zijn hand.

1
Ter uitvoering van de beslissing van Paus Franciscus met het decreet van 11 februari 2018, de 160ste verjaardag van de eerste verschijning van de Maagd in Lourdes, heeft de Congregatie voor de Goddelijke Eredienst en de Regeling van de Sacramenten verordend de gedachtenis van de "Heilige Maagd Maria, Moeder van de Kerk" in de Algemene Romeinse Kalender op te nemen. Als bijlage van het decreet zijn de betreffende liturgische teksten, in het Latijn, voor de Mis, het getijdengebied en het Martyrologium Romanum bekend gemaakt. De bisschoppenconferenties zullen zorgen voor de goedkeuring van de teksten die daartoe dienen, en, na bevestiging voor de publicatie ervan, in de liturgische boeken die onder hun rechtsbevoegdheid vallen.

2

De reden van de viering wordt kort beschreven in hetzelfde decreet, dat herinnert aan de ontwikkeling van de aan Maria voorbehouden liturgische verering die heeft plaats gevonden ten gevolge van een beter begrip van haar tegenwoordigheid "in het mysterie van Christus en de Kerk", zoals hoofdstuk VIII van Lumen Gentium van het Tweede Vaticaans Concilie heeft uiteengezet. De zalige Paulus VI wilde immers bij het promulgeren van de constitutie van het Concilie op 21 november 1964 doelbewust plechtig aan Maria de titel van "Moeder van de Kerk" toekennen.

De gelovigen hebben in de tweeduidendjarige geschiedenis van de kerk op verschillende wijze die kinderlijke band die de leerlingen van Christus innig verenigt met zijn allerheiligste Moeder gevoelt. Van deze band legt de evangelist Johannes uitdrukkelijke getuigenis af, wanneer hij het testament van de aan het kruis stervende Jezus weergeeft.

Na Zijn eigen Moeder aan de leerlingen en hen aan Zijn Moeder te

hebben toevertrouwd, "wetende dat nu alles was volbracht", "gaf Jezus", stervend, "de geest", met het oog op het leven van de Kerk, zijn mystiek lichaam. "Uit de zijde van de ingeslapen Christus op het kruis werd het wonderbare sacrament van heel de Kerk geboren".

3

Het water en het bloed dat ontsprongen aan het hart van Christus, een teken van zijn verlossend offer, blijven sacramenteel de Kerk leven geven door het Doopsel en de Eucharistie. In deze wonderbaarlijke gemeenschap, die tussen Verlosser en verlostent altijd moet worden gevoed, heeft de allerheiligste Maria haar moederlijke zending te volbrengen. Hieraan herinnert de passage in het Evangelie van Joh. 19, 25-34 (Joh. 19, 25-34), reeds aangegeven in de Mis van de nieuwe gedachtenis - samen met de lezingen uit Gen. 3 (Gen. 3, 9-15.20) en Hand. 1 (Hand. 1, 12-14) - en in de votiefmis "de Sancta Maria Ecclesiae Matre", goedgekeurd door de Congregatie voor de Goddelijke Eredienst in 1973 met het oog op het Heilig Jaar van de Verzoening 1975.

De liturgische herdenking van het kerkelijke moederschap van Maria had dus al een plaats gevonden onder de votiefmissen in de editio altera van het Missale Romanum van 1975. Vervolgens was er gedurende het pontificaat van de heilige Johannes Paulus II de mogelijkheid, toegestaan aan de bisschoppenconferenties, de titel "Moeder van de Kerk" toe te voegen aan de Litanieën van Loreto; en ter gelegenheid van het Mariajaar publiceerde de Congregatie voor de Goddelijke Eredienst andere formulieren voor votiefmissen onder de titel van Maria, Moeder en beeld van de Kerk in de Collectio missarum de Beata Maria Virgine. Het opnemen van de viering van "Moeder van de Kerk" was in de loop der eeuwen ook toe-

gestaan in de kalender van sommige landen, zoals Polen en Argentinië op de maandag na Pinksteren; op andere data was zij opgenomen in bijzondere plaatsen zoals de Basiliek van St. Pieter, waar de afkondiging van haar titel door Paulus VI plaatsvond, evenals in het eigene van religieuze ordes en congregaties.

4

Het belang in aanmerking nemend van het mysterie van het geestelijk moederschap van Maria, die vanaf het verwachten van de Geest met Pinksteren nooit heeft opgehouden de moederlijke zorg op zich te nemen voor de in de tijd pelgrimerende Kerk, heeft Paus Franciscus bepaald dat op de maandag na Pinksteren de gedachtenis van Maria, de Moeder van de Kerk, verplicht is voor heel de Kerk van de Latijnse ritus. De band tussen de vitaliteit van de Kerk van Pinksteren en de moederlijke zorg van Maria ten opzichte van haar ligt voor de hand. In de teksten van de mis en het officie verklaart de tekst uit Hand. 1, 12-14 (Hand. 1, 12-14) de liturgische viering, zoals ook Gen. 3, 9-15.20 (Gen. 3, 9-15.20), gelezen in het licht van de typologie van de nieuwe Eva, die de "Mater omnium viventium" is geworden onder het kruis van haar Zoon, Verlosser van de wereld.

5

Het is onze wens dat deze viering, uitgebreid tot heel de Kerk, alle leerlingen van Christus eraan herinnert dat wij, als wij willen groeien en ons willen vullen met Gods liefde, ons leven moeten wortelen in drie werkelijkheden: Kruis, Hostie en Maagd - Crux, Hostia, Virgo. Dit zijn de drie mysteries die God de wereld heeft geschonken om ons innerlijk leven te structureren, te bevruchten en te heiligen en om ons te voeren naar Jezus Christus. Het zijn drie mysteries die in stilte moeten worden overwogen.

Robert Kard. Sarah

Vertaling: rkdocumenten.nl

2-4 mei
MARIATHON

5 mei

De vrouw in de Kerk
door Diane Kets

6-9 mei

Ik geloof in God
door E.H. Dirk Van der Linden

10 mei

Hemelvaart v. d. Heer
door E.H. Jan Philippe

11 mei

7^e zondag van Pasen
door E.H. Jan Philippe

12-16 mei

De H. Pater Damiaan
door E.H. Gerard Denys

17 mei

Maria, moeder van de kerk

door E.H. Dirk Van der Linde

18 mei

Pinksteren
door E.H. Jan Philippe

19-25 mei

Maria en de Sacramenten

door Pater Jan Meeuws

26 mei

De rol v.d. vrouw in de Kerk

door E.H. Pierre François

27-31 mei

Het Magnificat

door Pater Jan Meeuws

BIDDEN en BEDELEN

Nele Uytterhoeven

Leven van de heilige Pater Damiaan

“Zie mijn handen, al de wonden gaan dicht, de korst wordt zwart, teken dat de dood nadert. Kijk eveneens naar mijn ogen; ik heb zoveel stervende melaatsen aanschouwd, de dood is nabij. De goede God roept mij om hierboven met Hem het Paasfeest te vieren. Hij zij erom gezegend. Wat is God toch goed, dat Hij mij in het leven heeft bewaard, opdat ik twee priesters aan mijn zijde zou hebben, en weten dat de goede zusters zich op de leprozerij bevinden. Dit is nu mijn ‘Nunc dimittis’. Het werk van de leprozen is verzekerd, ik ben hier niet meer nodig; daarom zal ik binnenkort naar de hemel gaan. Wilt u ook voor mijn jongens zorgen?” Dat waren de laatste woorden van pater Damiaan. De opoffering van zijn leven voor de melaatsen riep over de hele wereld bewondering op. Nog in 2005 werd hij verkozen tot grootste Belg. Wat van pater Damiaan echter een heilige maakte is niet enkel zijn opoffering,

maar vooral zijn volharding tot het einde toe. Hij bleef werken tot 14 dagen voor zijn overlijden. **Pas toen hij wist dat er voor “zijn” melaatsen gezorgd ging worden, dat zijn bidden tot God en zijn bedelbrieven gehoor hadden gevonden, kon hij rusten.** Het leven van Pater Damiaan nodigt ons uit om met dezelfde volharding te bidden voor de grote noden van de Kerk en de Wereld.

Pater Damiaans leven was, in navolging van dat van Christus, een gegeven leven. Pater Damiaan werd als Jozef De Veuster op 3 januari 1840 geboren, nabij Tremelo in een landbouwersgezin. Hij was de zevende van de acht kinderen van Frans De Veuster en Anna Catharina Wouters. Zijn ouders waren gelovige mensen en hij kreeg het geloof voornamelijk mee door zijn moeder. Verschillende anekdotes uit de jeugd van ‘Jefke’ De Veuster getuigen van een levenslustig maar ook vroom karakter. Zo vertelde zijn oudere broer en mede-picpusbroeder Pamfiel na het overlijden van Damiaan hoe men

hem ooit kwijt was geraakt in de drukte van een kermis. Het vierjarig Jefke werd in de kerk in gebed voor het altaar teruggevonden. Toch bezat hij tegelijk een grote onstuimigheid en was hij niet van de voorzichtigsten. Hij had daarbij ook een groot hart en was altijd bereid om te helpen. Hoewel hij zich toegede op zijn schoolwerk en een degelijk onderwijs genoot, ging zijn interesse van nature meer uit naar handwerk. Al van jongs af leerde hij in zijn vrije tijd bijvoorbeeld timmeren. Dit zou hem in zijn later leven als missionaris nog erg goed van pas komen. Bij de familie De Veuster las moeder geregeld voor uit een groot boek met de levensverhalen van heiligen en martelaren. Jozef hield vooral van het verhaal van Cosmas en Damianus: twee broers en dokters die de marteldood stierven in 303. In het verhaal staat te lezen: “Hun ogen waren niet gericht op het tijdelijke gewin en zij genazen niet om geld maar alleen door de barmhartigheid en de liefde Gods, door wiens kracht zij genazen.” Werd toen reeds Damiaans hart geraakt om in het voetspoor van deze heiligen te treden en Gods liefde te brengen bij de meest verstotenen van deze aarde?

Toen Jozef nog klein was, ging zijn zus Eugenie in het klooster. Zij overleed op jonge leeftijd door tyfus en een andere zus Pauline ging vervolgens naar het klooster in navolging van Eugenie. Jozef's drie jaar oudere broer Auguste, met wie hij het zeer goed kon vinden, trad binnen bij de Picpussen in Leuven. Alles leek er op te wijzen dat Damiaan, die minder verstandig was en meer praktisch aangelegd dan zijn oudere broer, het familiebedrijf zou overnemen. Geleidelijk was bij hem echter het

verlangen ontstaan om zijn leven eveneens totaal aan God te geven. Hij trad in navolging van zijn broer Auguste, die als religieus de naam Pamfiel droeg, in bij de Congregatie van de Heilige Harten van Jezus en Maria (de Picpussen) te Leuven.

Al van voor de tijd dat hij missionaris was, was hij vastbesloten om zijn leven volledig aan God te wijden. In alles wat hij deed zat een grote toewijding. Gezien hij nooit een uitschieter was geweest op school besloot de overste dat Jozef broeder moest worden. Zijn broer Pamfiel leerde hem wat Latijn en door zijn grote inzet besloot de overste al snel dat Jozef alsnog voor priester mocht studeren. Hij werd graag gezien door zijn medestudenten. Hij had een opgewekt, vriendelijk en nederig karakter, maar liet zeker niet over zich heen lopen. Hij ging zijn eigen weg en hield zijn blik strak gericht op God en het eeuwig leven.

HEILIGEN GETUIGEN

Tijdens de hele maand mei horen we tijdens het programma ‘Heiligen getuigen’ het levensverhaal van de heilige Pater Damiaan Deveuster, de apostel van de melaatsen.

Heiligen getuigen is er iedere dag om 22u40.

2-3-4

MARIATHON
om de opstart van
RADIO MARIA
in **INDIA**
mogelijk te maken

MEI

- Elke dag ‘Live Radio’ van 6u30 tot 22u30 met getuigenissen vanuit de wereldfamilie van Radio Maria, speciale interviews en muzikale intermezzo's
- Elke dag ‘Stille Aanbidding van het H. Sacrament’ van 6u30 tot 21u30 (vrijdag tot 17 u)
- Voor elke weldoener wordt er een kaars aangestoken bij het Allerheiligste

Afsluitende lofprijzing

Bel ons:
016 41 47 47
en stort uw bijdrage op
BE49 7333 7333 7771

in samenzang met **Lars Gerfen**
op **vrijdag 4 mei** in de gebouwen
van Radio Maria, Sint Reneldisplein 23,
3001 Egenhoven **om 20 u.**
(Vrije toegang)

Radio Maria zoekt vrijwilligers ... iets voor jou?!

Vertellen over wat Radio Maria voor jou betekent is een heel concrete manier om mee te werken aan de missie van Radio Maria om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen.

Wil je graag vrijwilliger worden,
aartzel dan niet ons te bellen
op het nummer: 016 41 47 47
of te mailen naar: info@radiomaria.be.
We geven je graag alle nodige informatie
en materialen om deze dienst te kunnen
vervullen. Bij voorbaat van harte dank.

Een katholieke stem bij u thuis!

Vele luisteraars van Radio Maria vertellen ons aan de telefoon of via een e-mailbericht hoe onmisbaar onze radio voor hen is geworden voor hun geloofsleven en hoeveel steun ze erdoor ervaren. De boodschap van het Evangelie is inderdaad een bron van grote vreugde en een steun in alle omstandigheden van het leven. Hun getuigenis is voor ons een oproep om Radio Maria nog meer bekendheid te geven zodat de missie van Radio Maria meer mensen mag bereiken.

Heel concreet zijn we op zoek naar vele vrijwilligers die Radio Maria bekend willen maken door affiches en flyers te verspreiden.

De ervaring leert ook dat de mond aan mond reclame de beste manier is om onze radio meer bekendheid te geven. Je vrienden, burens, kennissen en familie vertellen over Radio Maria is een eenvoudige, maar ontzettend belangrijke schakel om het evangelie van Jezus Christus dicht bij iedere mens te brengen. Jezus Christus is het grootste cadeau dat je met mensen kan delen. Aartzel daarom niet om bij een bezoek over Radio Maria te vertellen of om een DAB+ radio als geschenk mee te nemen. Je vrienden zullen dit gebaar zeker waarderen.

**Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus Christus te verkondigen in heel ons land?
Aartzel niet ons te steunen.**

Luister naar
via de digitale radio
via **telenet** kanaal 912
of online op
www.radiomaria.be

RADIO MARIA BE49 7333 7333 7771

Aan het begin van de jaren 1860 werd zijn broer Pamfiel, die intussen priester gewijd was, uitgekozen om de missie van de Congregatie van de Heilige Harten op de Hawaï-eilanden in de Stille Oceaan te gaan versterken. Pamfiel raakte echter besmet door de tyfusedemie waardoor zijn vertrek uitgesloten werd. Prompt bood Damiaan, wiens vurige verlangen het was om missionaris te worden zoals Franciscus Xaverius, aan om de plaats van zijn broer in te nemen. Na een reis van meer dan vijf maanden meerde hij op 19 maart 1864 aan in de haven van Honolulu. Daar werd Damiaan op 21 mei, nauwelijks twee maanden na zijn aankomst, tot priester gewijd. Negen jaar lang zette hij zich onvermoeibaar in als rondreizend missionaris op Hawaï. Hij leidde een leven ontdaan van ieder comfort. Toch was hij gelukkig in zijn taak, vooral sinds hij die verantwoordelijkheid deelde met een confrater. In het voorjaar van 1873 werd er in Honolulu aandacht besteed aan de ellendige toestand in de melaatsenkolonie op het schiereiland Kalaupapa van het eiland Molokai. Sinds enige tijd werden alle melaatsen van de Hawaïaanse eilanden daar genadeloos in quarantaine gebracht teneinde verdere besmetting van de bevolking te voorkomen. Men had deze plaats uitgekozen omdat het laag gelegen schiereiland van de rest van het eiland werd gescheiden door steile kliffen. Er was nood aan iemand die zich wilde opofferen om deze arme mensen vertroosting te brengen. Monseigneur Maigret, de toenmalige overste van pater Damiaan, kon het niet over zijn hart krijgen om één van zijn priesters permanent naar Molokai te sturen. Daarom stelde hij de vraag aan de missionarissen zelf. Vier priesters boden zich aan en het was Damiaan die uiteindelijk werd gezonden. Op 10 mei 1873 zette hij voet aan wal op Molokai. Het is deze dag die vandaag zijn feestdag is op de kerkelijke kalender. Hoewel het aanvankelijk de bedoeling was van de bisschop om Damiaan te laten aflossen, is Damiaan vanaf die dag voor de rest van zijn leven op de melaatsenkolonie gebleven als vader en dienaar van de melaatsen. Hij had zich bij zijn vertrek dan wel op het ergste voorbereid en hij was gewend aan ontberingen, maar de toestand van de arme mensen op het eiland was nog erger dan verwacht.

Men wachtte er in miserabele omstandigheden op de dood. Hier wilde Damiaan Christus navolgen in de liefdevolle zelfgave aan de minsten der zijnen.

Hij schrijft na enige tijd op het eiland te hebben doorgebracht: "De wonden die over het hele lichaam aan handen en voeten ontstaan verspreiden een walgelijke geur. Ook hun adem verpest de lucht. Ik heb veel moeite gehad om mij hieraan te gewinnen. Voor het ogenblik heeft de gevoeligheid van mijn reukorgaan zich hieraan gewend. Ik treed ook zonder moeite de besmette huizen binnen. Bij het biechthoren van hen die vol wormen zitten, ben ik wel verplicht geweest mijn neus te stoppen. Ik weet soms niet waar de zalving, bij het toedienen van het H. Oliesel, moet gebeuren."

Damiaan geeft niet op, ook als de eenzaamheid aan hem knaagt. In 1885 werd hij zelf melaats. Vanaf het moment dat hij zelf besmet was door de ziekte kreeg hij verbod om de kolonie te verlaten. Vooral het gebrek aan een regelmatige biechtvader viel hem zwaar. Zestien jaar lang was hij bijna altijd als enige missionaris werkzaam op het eiland, ondanks zijn veelvuldige verzoeken een confrater te zenden. Ondanks alle moeilijkheden schreef hij anderhalf jaar voor zijn sterven, toen de ziekte al vergevorderd was, aan zijn broer Pamfiel het volgende: "Omdat ik veel om handen heb, lijkt de tijd

vervolg op p. 15

06:15	Bidden onderweg
06:30	Lezingendienst
07:00	Angelus
07:02	Rozenkrans
07:30	Catechismus
08:30	Lauden
09:00	H. Mis op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50
09:50	Bijbellezing

10:30	
Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
Dinsdag	Op de agenda (Marianne Hubin)
Woensdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
Vrijdag	1e en 3e: Religieuze poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e en 4e: De openbaring (Diane Kets)
Zaterdag	Op de agenda*

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
11:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag

13:00	
Maandag	1e en 3e: Radio Maria op bezoek (Omer Laermans) 2e en 4e: Gebedsgroep Biddende Moeders
Dinsdag	1e: Biofides (Vincent Kemme) 2e: In gesprek met een priester (Patrick Vandenhove) 3e: Kerk in nood 4e: Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
Woensdag	1e en 3e: Kathovisie (Marianne Hubin) 2e en 4e: De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
Vrijdag	Kruisweg gevolgd door "Nonkel Pater achterna"
Zaterdag	Herhaling van woensdag
Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15	
Maandag	Muziek
Dinsdag	1e en 3e: Muziek 2e en 4e: Radio Vaticaan*
Woensdag	Verhalen over Sint Jozef
Donderdag	1e en 3e: Het archief (Kevin Colle) 2e en 4e: Op weg met Hildegard (Dr. Louis Van Hecken)
Vrijdag	Radio Vaticaan*
Zaterdag	Herhaling van donderdag
Zondag	Herhaling van woensdag 17u15

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
16:00	Lezingen/Bidden onderweg
17:00	Vespers

17:30	
Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
Dinsdag	1e en 3e: Radio Vaticaan* 2e en 4e: De stem uit het Oosten (Pater Paulus Sati)
Woensdag	Muziek
Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
Vrijdag	1e en 3e: Het archief (Kevin Colle) om 17u15 2e en 4e: Op weg met Hildegard* om 17u15
Zaterdag	Radio Vaticaan*
Zondag	Radio Vaticaan*

18:00	Angelus

18:15	
Maandag	Klassiekuur*
Dinsdag	1e en 3e: Het inzicht (Marleen Caers) 2e en 4e: Missio werkt (Missio)
Woensdag	Nonkel Pater achterna (18u05) De Kerk leeft* (18u30)
Donderdag	Herhaling van maandag 13u
Vrijdag	Klassiekuur*
Zaterdag	Herhaling van dinsdag 13u
Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30	Rozenkrans

20:00	
Maandag	De rots in de branding*
Dinsdag	De Kerk leeft*
Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
Donderdag	1e en 3e: Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e en 4e: De openbaring (Diane Kets)
Vrijdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)*
Zaterdag	Herhaling van dinsdag 17u30
Zondag	Klassiekuur*

21:00	Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door 'Het Woord Spreekt' * (zaterdag gevolgd door 'Nonkel pater achterna')
21:30	Completen
21:40	Catechismus*
22:40	Heiligen getuigen
23:30	Rozenkrans

Tussen middernacht en 6u15 's morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma's plaats.

* Herhaling van eerder uitgezonden programma

Radio Maria beluisteren ... ook in de auto!

Wil je het digitale DAB+ signaal in je auto ontvangen, maar heeft je autoradio geen DAB+ tuner? Dan is de DAB+ adapter een handige oplossing. Een adapter ontvangt het DAB+ signaal en stuurt dit door naar je autoradio. Zo luister je via het muzieksysteem van je auto naar Radio Maria en andere extra zenders en een helder geluid. De installatie is simpel: sluit de adapter aan op de aanstekkerplug van je auto en monteer de DAB+ antenne op je voorruit. De adapter maakt via een aux kabel of FM frequentie een verbinding met je autoradio. Een betaalbare en kwalitatieve oplossing!

LUISTERAARS AAN HET WOORD

Dank aan elkeen die werkt voor Radio Maria. Onlangs is mijn man gestorven en kan ik 's morgens en 's avonds luisteren zolang als ik wil. Ik woonde met mijn man een goed jaar in dit rusthuis, nu ben ik alleen in mijn kamer. Soms val ik in slaap bij het mooie avondprogramma. Hierbij een kleine gift want... Radio Maria moet blijven bestaan.

Antoinette

Alles inderdaad goed ontvangen vrijdag laatst, waarvoor dank! De jarige is er heel blij mee!! Alsook met jullie Porta Fidei brochuurtjes die jullie mede opgestuurd hadden, verjaardagskaartje... Zo'n radiootje met jullie logo op gedrukt maakt de afkomst des te origineler.

*Bedankt voor het mooi en origineel pakket!
Met vriendelijke groeten,*

Koen

Wat een mooie aflevering van 'Radio Maria telefoneert. De mevrouw die zo lang in Amerika had gewoond... en de 2de dame ... ook top. Leuk, treffend en ... het geeft me moed ... zo wil ik ook oud zijn.

Met vriendelijke groeten,

Ilse

snel te gaan. De harte-vreugde en de tevredenheid die de heilige Harten me overvloedig schenken, maken me tot de gelukkigste missionaris ter wereld. Derhalve lijkt het offer van mijn gezondheid door onze Lieve Heer welwillend aanvaard om mijn dienstwerk bij de melaatsen vrucht te laten dragen minder erg. Alles wel beschouwd valt het nogal mee en is het in zekere zin prettig voor mij, die het St.-Paulus een beetje durf na te zeggen: 'Ik ben gestorven en mijn leven is met Christus verborgen in God...' Al lang aan de wereld gestorven gaf hij op 16 april 1889 de geest. Op dat moment waren er enkele Clarissen naar het eiland gekomen onder leiding van Moeder Marianne en wist pater Damiaan dat zijn melaatsen in goede handen achterbleven en kon hij met rust in het hart voor God verschijnen.

De Heilige Pater Damiaan leert ons om met nooit aflatende ijver te bidden voor de geestelijke en materiële noden.

*In de **VOORBEDE** worden telkens korte intenties genoemd, om ons gebed te ordenen en te ondersteunen. Richtingaanwijzers voor ons gebed. Er zit een bepaalde structuur in. Richtingaanwijzers wijzen naar wegen, die naar anderen voeren. Wie bij Christus is en vanuit het ontvangen woord van Christus wil leven, wil weldoen aan anderen.*

Wij hebben in de lezingen gehoord hoe goed God altijd voor zijn mensenvolk is geweest. Hij heeft het ons zelf gezegd. Daarom durven wij dan ook nu te vragen dat God zijn genade geeft aan kerk en wereld. Er zit een bepaalde opbouw in de intenties van de voorbede. Eerst worden wij opgeroepen om te bidden voor de kerk, dan voor de wereld, vervolgens voor al degenen die noodlijdend zijn en pas op de laatste plaats voor onszelf, voor onze gemeenschap. Na iedere intentie spreken allen een korte gebedsaanroeping uit. En in het slotgebed vat de priester al onze beden samen. Wie de rijkdom van Christus' woord ontvangt, heeft zorg voor de naasten, vooral voor de armen en noodlijdenden. Daarom wordt er ook vaak gecollecteerd tijdens de mis. Wij willen - door ons gebed en onze gaven - uitdelen van de rijkdommen die wij ontvangen hebben. Wie naar het altaar gaat en bij Christus wil zijn, kan zijn behoeftige broeders nooit vergeten. Damiaan kon niet lijdzaam toezien dat de melaatsen die van geen tel waren voor de wereld, nog moesten leven met het gedacht dat zij ook voor God van geen tel waren. Hij is niet naar hen toegegaan om hun te zeggen: er is nog iemand die van u houdt en dat ben ik. Neen. Hij is hun gaan zeggen: er is nog iemand die van u houdt en dat is God. Hij is zelfs voor u gestorven.

DE VOORBEDE

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middagebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:00
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid' om 15:00 uur

Voluit leven is 'Ja zeggen aan God'.

Sinds 1272, al meer dan 700 jaar dus, trekt de Hanswijkprocessie jaarlijks op de zondag voor O.-H.-Hemelvaart door de straten van Mechelen. Daarmee is het waarschijnlijk de oudste processie van ons land. We spraken met de coördinatrice Frieda Van Vaeck over dit indrukwekkend gebeuren.

Joris Abts

Toen Frieda Van Vaeck zich in oktober 1977 opgaf om als vrijwilligster mee te werken met de kostumering voor de processie van 1978 dan deed ze dat omdat ze geraakt werd door het 'Fiat' – het 'Ja'-woord van Maria. In 1973 liep ze voor het eerst mee in de Hanswijkprocessie. Er werd een pancarte meegedragen met het opschrift: 'Fiat – Uw Wil Geschiedde'. "Dit woord heeft me enorm aangesproken en is mij altijd bijgebleven", getuigt ze aan de telefoon. "Het is zowat een kantelmoment geweest. Ik wil mij kunnen overgeven aan God, zoals Maria". Sinds de dag dat ze zich vrijwillig opgaf om mee te werken is ze meer en meer verbonden met de organisatie van dit jaarlijks religieus gebeuren. Sinds 1991 is ze algemeen coördinatrice. Hoewel het een enorme zware verantwoordelijkheid is om de processie te coördineren en ieder jaar weer bloed, zweet en

tranen kost beschouwt ze het als de invulling van haar roeping. De processie van 1973 veranderde van een voormiddagprocessie naar een namiddagprocessie en bracht drie processies, de Hanswijkprocessie, de Sacramentsprocessie en de Sint-Rumoldusprocessie samen in één processie. Dit jaar wordt samen met het beeld van 'Onze-Lieve-Vrouw van Hanswijk' het beeld van 'Onze-Lieve-Vrouw van Troost' uit Vilvoorde (omwille van het 550 jarig bestaan van het karmelietessenklooster van Vilvoorde) en het beeld van 'Onze-Lieve-Vrouw de Onbevleete Ontvangenis' (omwille van de 140ste verjaardag van het 'Vlaamse Lourdes' te Oostakker) meegedragen. Doorheen de jaren kwamen er in de processie naast de mariale en historische taferelen meer Bijbelse taferelen en taferelen uit het leven van Jezus. Tijdens het gesprek met Frieda Van Vaeck komt tot uiting dat de

woorden van het Fiat van Maria die een weerklink vonden in haar eigen leven, dat dit 'Ja' van Maria ook meer en meer de rode draad is geworden in de vormgeving van de processie. In het logo liggen de drie lagen van de processie vervat: ja zeggen – leven – beleven. Ja zeggen aan het leven doet leven. Voor een gelovige wordt dit ja-zeggen aan het leven nog verdiept door zijn ja-zeggen aan God. Deze rode draad is terug te vinden in alle groepen, zowel in de Bijbelse als in de historische. De processie begint met de oerbeelden van de mensheid zoals de vreugde om de geboorte van een kindje, de pijn bij het lijden en de dood, ... In de historische groepen zien we hoe mensen van onze streken doorheen de verschillende eeuwen concreet 'ja' hebben gezegd aan het leven en aan God. Hoe heeft God de mens geschapen? Wat was de bedoeling van God met het scheppen van de mens? God is liefde. Hij roept Abraham, Mozes en Maria. Hij nodigt alle mensen uit om in die liefdesrelatie te komen. Als je 'ja' zegt aan God zal je intenser leven. Ook al zullen er zowel ervaringen van vreugde als van lijden in uw leven aanwezig zijn, je zal zijn liefde 'beleven'. Ons 'ja-zeggen' zoals Maria komt er als antwoord op het 'ja' van God, 'ja' aan het leven, 'ja' aan het deelgenoot worden met zijn leven. De processie is een beeld van ons leven. God gaat op weg met ons, God is blijvend om ons bekommerd. Ons leven is een bedevaart op weg naar God toe. Je kan het vergelijken met een kind dat geboren wordt. Een bedevaart, een geboorte van een kind begint met het verlaten van een plaats

waar je comfortabel bent, waar je geborgen bent. Een processie is een bedevaart in het klein. Als we geboren worden, willen we eerst ook niet weg uit de geborgenheid van de baarmoeder. We worden het leven ingeduwd, we moeten op weg gaan. Met de processie gebeurt iets gelijkaardigs, je gaat van thuis weg, je gaat naar een plaats om je om te kleden, je gaat op weg door de stad, je gaat op weg naar een heiligdom. Zoals wij doorheen ons leven op weg gaan om uiteindelijk bij de Driene God aan te komen, zo gaan we tijdens de processie op weg naar een heiligdom waar er een intens moment wordt beleefd met de zegen van het H. Sacrament. Zo wordt de processie een beeld van ons leven. De ervaring van een bedevaart of een processie geeft ons de kracht om stil te staan bij de vraag wat de zin is van ons leven, wat God bedoeld heeft door ons te scheppen, stil te staan bij de uitnodiging van God om binnen te treden in zijn liefdesrelatie die Hij ons gratis aanbiedt. Zoals een kindje gratis en voor niets de liefde en zorgen

Sacramentsdag

Het hoogfeest van het heilig lichaam en bloed van Christus wordt gevierd op de **tweede donderdag na Pinksteren** of op de zondag erna. **Sacramentszondag** valt dit jaar op **3 juni**. Op dit feest vieren we dat Jezus Christus zich in de gedaante van brood en wijn aan de gelovigen wil geven als voedsel en voortdurend onder de mensen wil blijven door middel van zijn waarachtige tegenwoordigheid in de geconsacreerde offergaven van brood en wijn.

De **H. Juliana** werd geboren in een dorpje in de buurt van Luik. Als kind werd ze geraakt door de aanwezigheid van Jezus in het sacrament van de Eucharistie. Vanaf dat moment heeft ze zich ingezet voor het feest van Sacramentsdag, dat speciaal aan de verering van de Eucharistie gewijd is. Na Juliana's dood in 1258 heeft een van haar beste vrienden, paus Urbanus IV, het feest ingesteld voor de universele Kerk

Tip

Een hele mooie website voor kinderen over de H. Juliana: www.dekleinejuliana.be

van zijn ouders ontvangt heeft God ons liefgehad op het moment dat wij nog zondaars waren. "Eindelijk heb ik het gevoel dat de processie echt goed in mekaar zit", getuigt Frieda Van Vaeck. Sinds het jubeljaar 2000 werd de processie meer religieus uitgebouwd. Met het gratis uitdelen van de programmaboekjes waarin de processie wordt uitgelegd wil men dit jaar nog meer het Evangelie op de straat brengen. Samen met Maria, met Jezus, aanwezig in het H. Sacrament, zijn we op tocht naar de Drie-ene God. Die laatste groep sluit ook de processie af: het Mariabeeld, het H. sacrament en vervolgens de iconen van de H. Drie-eenheid. Er zijn ook meer dynamische, levende taferelen. Dezelfde 'Jezus' wandelt doorheen verschillende taferelen, uitgebeeld door verschillende groepen die zo één grote groep vormen. Alle acties worden bijna constant herhaald zodat alle toeschouwers alles kunnen horen. Er is ook een deelname van katholieke groepen van buitenlandse oorsprong, zoals een Filipijnse groep die het Magnificat van Maria zingt in het Filipijns of een Spaanse groep die de bruiloft van Kana uitbeeldt. De acteurs die het pinksterverhaal uitbeelden zijn afkomstig uit verschillende landen en spreken de toeschouwers toe in hun eigen taal. Naarmate de toeschouwer zichzelf laat bevragen door hetgeen getoond wordt zal de beleving sterker zijn. Het beleven van de processie is intenser in de mate dat men zelf hieraan deelneemt. Alle toeschouwers worden uitgenodigd om zich achteraan bij de processie aan te sluiten om al biddend achter het H. Sacrament de weg verder te gaan om bij het slot van de processie de zegen

te ontvangen in de basiliek van Onze-Lieve-Vrouw van Hanswijk. Van daaruit wordt je uitgenodigd om het 'ja-woord' ook verder te beleven in je dagelijks leven.

Bij het einde van ons gesprek geeft Frieda Van Vaeck nog mee dat het haar heel wat voldoening geeft 'zaaiër' te mogen zijn van het 'Woord', telkens als ze de processie mag toelichten voor verschillende groepen. Ze getuigt ook telkens opnieuw zelf geraakt en ontroerd te zijn door wat God gedaan heeft en wat God met ons voor heeft.

De Hanswijkprocessie van Mechelen heeft plaats op 6 mei om 15 u.

Meer informatie kan u terugvinden op de website: www.hanswijkprocessie.be

IN HANSWIJK TOONT ONZE-LIEVE-VROUW DAT ZIJ ONZE MOEDER IS.

Kanunnik Steven Wielandts

Omstreeks 988, zo vermelden en vermoeden de eerste historische bronnen, ontstaat er een Mariadevotie in een wijk even buiten Mechelen, nabij het huidige Muizen. Een eerste legende van Hanswijk vertelt over een zwaarbeladen schip dat daar vastliep in de oevers van de Dijle. Pas wanneer een Mariabeeld van het schip

werd geladen kon de schipper verder varen: een teken dat Maria op die plaats wenste te blijven. Al gauw ontwikkelt zich daar een devotie. Er wordt een kapel gebouwd. Een tweede legende uit de dertiende eeuw vertelt over de pestepidemie in de stad Mechelen. Vanuit het bedevaartsoord werd het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van Hanswijk naar de stad gedragen. Ter hoogte van de stadspoort - de Brusselpoort die vandaag nog steeds statig overeind staat op de Mechelse Ring - moest het beeld halthouden voor de poorten die gesloten waren. Dat was buiten Maria gerekend. Onder het zingen van de hymne Alma Mater en meer bepaald het vers Monstra te esse Matrem - Toon dat Gij onze Moeder zijt - vielen de sloten van de stadspoort en kon het beeld binnengedragen worden. Het werd een tocht van heil en zegen want kort nadien was de stad 'genezen' van de pest. Beide legenden vertellen dus welke band de Lieve-Vrouw van Hanswijk met de stad heeft: ze wil er blijven en wanneer ze door de stad gedragen wordt, is ze een bron van heil en zegen. Vandaar: basiliek en processie.

Tot op vandaag zijn zowel de basiliek - die door de grillen van de geschiedenis het devotiebeeld een plaats heeft gegeven binnen de stadsmuren - als de processie begrepen in de stad Mechelen. Menig Mechelaar is met de processie opgegroeid. Vandaag wordt de processie door velen gedragen, ook buiten de stad Mechelen. Zoals de basiliek voor allen openstaat als een plaats waar dankbaarheid, vreugde en verdriet kan uitgesproken worden nabij het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van Hanswijk. Sinds eind 2014 ligt mijn eerste verantwoordelijkheid, als rector van de Hanswijkbasiliek, bij het liturgische en pastorale leven in de basiliek. Het komt erop neer dat mensen in de basiliek welkom zijn. Samen met toegewijde vrijwilligers kunnen we er werk van maken om mensen te onthalen hen het verhaal van Hanswijk te vertellen opdat ze weten dat Maria, Onze-Lieve-Vrouw van Hanswijk, hen altijd nabij is. Het intentieboek en de kaarsenkapel van de basiliek zijn daarvan een barometer. Daaraan zie je ook het grote vertrouwen van mensen. Ja, zij ervaren echt dat Maria voor hen een Moeder is. En de band tussen de basiliek en de processie is duidelijk. Het beeld dat centraal staat in de basiliek is het beeld dat in de processie door de straten wandelt. Het mooiste moment voor Hanswijk bij de processie is precies het ogenblik dat het beeld de basiliek verlaat en wanneer het weer wordt binnengedragen in de basiliek. Het valt me telkens weer op hoezeer de oudere generatie Hanswijkenaars precies bij deze momenten komen aanwezig willen zijn. En hoezeer het hen emotioneert.

Bradi Barth schildert de maagd Maria, Moeder van de Kerk

Geboren te Zwitserland, getogen in een gelovige familie, studente te Gent, wordt deze artieste een geschenk aan de wereldwijde Kerk. Dankzij Oostpriesterhulp zijn haar schilderijen dienstbaar in catechese en verkondiging.

E.H. Dirk Van der Linden

Als studente komt zij naar de kunstacademie te Gent en vindt gastvrijheid die blijheid meebrengt. Deze dame zal haar later helpen in de public-relation om naar buiten te treden.

Bradi wordt geïnspireerd door uiterlijke en innerlijke impulsen.

a. De hele schepping is voor haar als een openliggend boek waarin ze afleest hoe creatief de ontzagwekkende Schepper bezig is van in het begin tot op vandaag. Ze merkt zowel in de micro- als in de makrokosmos al wat te bewonderen is. Haar boek "Magnificat" toont als tweede schilderij een illustratie bij het scheppingsverhaal. Het is alsof de artieste zelf aanwezig was bij dit gebeuren. Ze schildert evenzeer kleine huiselijke taferelen zoals een klokken met haar kuikentjes, een ajuin of een bord, enkele rijpe kersen, een paardenoog in een pannetje, een

kindergezicht met pure stralende ogen.

De mens is voor haar een kostbaar juweeltje van de Juwelier, God zelf! Klaar en duidelijk schetst zij de mens als beeld van God. Ze jubelde zoals de heilige Irenäus: "Gloria Dei homo vivens", "La gloire de Dieu c'est l'homme vivant", "Gods glorie is de waarlijk levende mens"!

b. Inwendige inspirerende impulsen zijn vooral de zeer regelmatige Schriftlezing en de dagelijkse meditatie, haar gebed tot de Moeder Gods. Vóór ze begon te schilderen bad ze telkens en met herhalende aandrang: "Maria, schenk me uw glimlach". Ze bedoelt daarmee de albelovende glimlach van de Moeder: Jezus! De ingetogen en bezielde kunstenaar kon uren mediteren, evangelieteksten vergelijken, herlezen in verschillende talen om toch maar te ontdekken wat de ooggetuigen van Jezus wouden meedelen.

Zij bad dagelijks alleen of samen met bezoekers de rozenkrans. Ze wisselde in meerdere talen die haar eigen waren: een Zwitsers dialect, het Gents, Frans, Duits, Engels, Latijn.

Dankzij Oostpriesterhulp zijn haar schilderijen wereldwijd dienstbaar in catechese en verkondiging, zowel voor kinderen als voor volwassenen. Zijzelf was heel blij toen de verzamelde bisschoppen in Rome op het einde van het tweede Vaticaans Concilie een groet en een oproep richtten tot de kunstenaars: "Deze wereld waarin wij leven heeft behoefte aan schoonheid om niet aan wanhoop ten onder te gaan. Evenals de waarheid brengt de schoonheid vreugde in het hart van de mensen. Die kostbare vrucht biedt weerstand aan de tand des tijds, verenigt de generaties en laat hen delen in de bewondering"(8.12.1965). Op 4 april 1999 schreef paus Johannes-Paulus II aan alle kunstenaars: "Niemand beter dan jullie, geniale bouwers van schoonheid, voelen iets aan van de pathos waarmee God, bij de dageraad van de schepping, naar het werk van zijn handen keek. Een glimp van dat gevoel heeft oneindig vaak geschieden in de ogen waarmee jullie hebben bewonderd, zoals bij de kunstenaars van elke tijd, die waren gefascineerd door het geheime vermogen van klanken en woorden, van kleuren en vormen. Jullie hoorden als het ware de echo van dat mysterie van de schepping waarvan God, enige Schepper van alle dingen, jullie op de een of andere manier deelgenoot wilden maken".

Er is in het leven geen sterkere band dan die tussen moeder en kind. Dit geldt en telt evenzeer voor de Maagd Maria en haar Kind. Op de Mariaschilderijen van Bradi ziet u geen krampachtige moeder, die het Kind angstig voor zich houdt of opeist. Kijk hoe zij Gods Zoon aanbiedt aan de menigte. En hoe Jezus op zijn beurt de armpjes opent alsof hij de massa wil omarmen en verwelkomen. Gods lieveling heet ons welkom!

Maria is allereerst Moeder. Zij hoort het woord. Zij beantwoordt dat woord. Het mag in haar kleine warme schoot een oord vinden. Daar worden de levensdraden gevlochten tussen hemel en aarde. Overschaduwde door de eigenmachtige Geest zal zij de Godmens baren. De schoot van Maria is

als het ware het verlengde van de schoot van de Vader (Joh.1,18). Op zijn beurt zal Jezus ten volle God openbaren. Dit is de grootste dienst die God aan de mensen bewijst. Hij maakt zichzelf bekend.

Wanneer werd Maria Moeder van de Kerk? Bij de aankondiging van de engel? Bij de geboorte van Jezus? Op de bruiloft te Kana? Onder het kruis? Op het allereerste Pinksteren? We kunnen daar over nadenken. Denk aan het woord van de gekruisigde Meester tot de geliefde leerling: "Zie daar uw Moeder". Maria wordt moeder van alle mensen. De Heer weet hoezeer elk menskind een moeder nodig heeft. Zelfs de stervende soldaten op het front schreeuwen als laatste kreet "Moeder, moeder".

Maria is allereerst Moeder van Gods Zoon. Alleen in Maria zijn alle kinderen van God echt thuis in haar meest wezenlijke eenheid met Jezus, namelijk in zijn eenheid met de Vader. Wij mogen haar aanroepen als Moeder van God. Want zij is dankzij Jezus thuis in de zaken van God. Zij is Moeder van eeuwig leven. Zij biedt Gods Zoon aan alle mensen die Hem ontvangen als de weg, de waarheid en het leven.

Zoals een moeder in haar gezin de kinderen voedt, opvoedt, koestert en bijeen houdt, zo zal de Kerk als Moeder de gelovigen voeden, verkwikken, bijstaan, opbeuren, opvoeden in geloof, hoop en liefde, tegelijk teder en krachtig, gewapend met de oppermachtige Geest. Gods Moeder is onze Moeder. Wij zijn geen weeskinderen! Al voelen velen zich vandaag eenzaam, alleen, bedroefd en verlaten, wij hebben een Moeder. En wat voor een Moeder? Een aandachtige wakkere Moeder, bekommerd voor het volk van God, voor de mensheid.

Terecht richt Bradi Barth de ogen van gelovigen naar de grote Moeder. Naar haar kijkt de massa op. Zij is model. Niets in ons kan geloven, dat niet door haar geloof werd gewekt. Niets kan op God hopen dat niet aan haar hoop mocht ontbloeien. Niets kan God lief zijn zonder de voorspraak van de allerliefste lieve Vrouw.

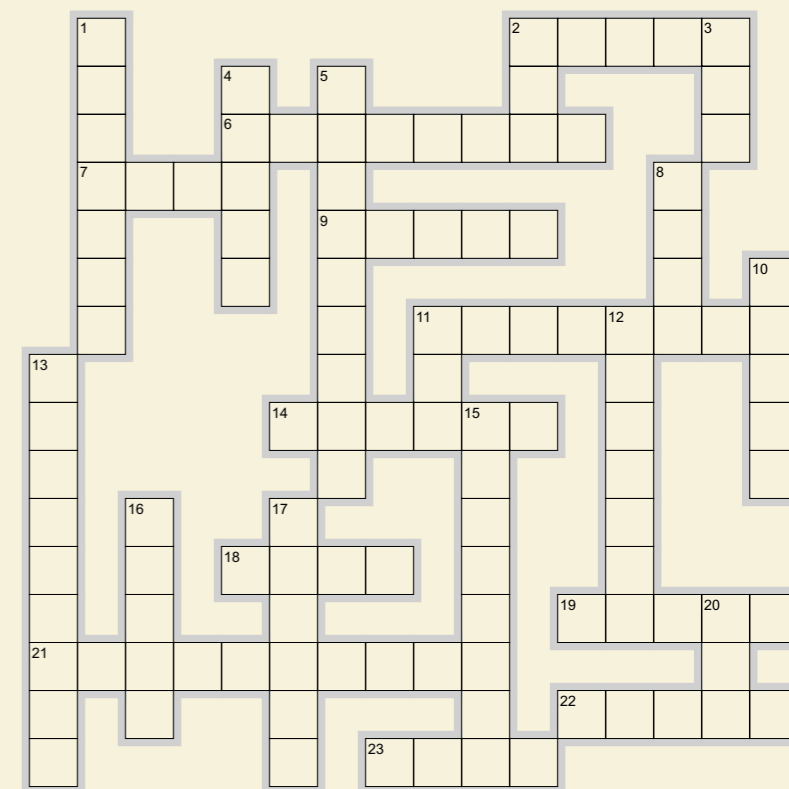
MEIMAAND

- 1 Sint-Jozef arbeider
- 2 H. Athanasius
- 3 HH. Filippus en Jakobus, apostelen
- 6 6de paaszondag
- 7 Brugge: H. Bloed van O.H. -Jezus Christus (processie op 10 mei)
- 10 Hemelvaart van de Heer
- 10 H. Damiaan de Veuster
- 12 HH. Nereus en Achileus
- 12 H. Pancratius
- 13 zevende paaszondag
- 13 O.L.Vrouw van Fatima
- 13 H. Servatius
- 14 H. Mattias, apostel
- 15 Antwerpen: H. Dimpna
- 16 Antwerpen: kerkwijdingsfeest van de kathedraal
- 18 H. Johannes I, paus en martelaar
- 20 Pinksteren
- 21 H. Maagd Maria, moeder van de Kerk
- 22 H. Rita van Cassia
- 25 H. Beda, de Eerbiedwaardige
- 25 H. Gregorius, paus
- 25 H. Maria Magdalena de 'Pazzi'
- 26 H. Filippus Neri
- 27 Heilige Drie-eenheid
- 31 Sacramentsdag

HORIZONTAAL

2. Naam van Onze-Lieve-Vrouw
6. Mariafeest gevierd op 2 februari
7. Moeder van Onze-Lieve-Vrouw
9. Uitbeelding van de dode Christus die door Maria wordt beweend
11. Zondigheid als gevolg van de zondeval van het eerste mensenpaar
14. Door de verdiensten van Jezus Christus aan de mensen geschonken gave, waarvan Maria was vervuld
18. Het 'Mij geschiede naar Uw Woord' van Maria
19. Vorstelijk hoofddeksel
21. Lofzang van Maria (Lucas 1,46-55)
22. Geopenbaarde waarheid die door de kerk als een onbetwistbaar geloofspunt is afgekondigd (zoals bijvoorbeeld de leer van de onbevleete ontvangenis van Maria).
23. Goddelijke deugd waardoor wij van God het eeuwig leven verlangen

VERTICAAL

1. Beurtgebed bestaande uit een reeks kortaanroepingen en antwoorden, besloten met een gebed
2. Mariamaand
3. Latijnse groet
4. Mariale kleur
5. In oorsprong een schouderkleed dat gedragen wordt als teken van toewijding aan het Onbevleete Hart van Maria
8. Aards paradijs
10. Bloem, symbool van de zuiverheid
11. Eerste vrouw, moeder van alle levenden
12. Rozenkransmaand
13. Beroep van de maagdelijke bruidegom van Onze-Lieve-Vrouw
15. Inslapen van de Moeder Gods
16. Goede zedelijke eigenschap, standvastigheid om het goede te doen.
17. Goddelijke deugd waardoor wij God boven alles beminnen
20. Afkorting voor Ordo Servorum Mariae

(Oplossing in volgend nummer van Porta Fidei)

Bradi Barth © www.bradi-barth.org

Kom Schepper, Geest,

**Daal tot ons neer,
houd Gij bij ons uw intocht, Heer;
vervul het hart dat U verbeidt,
met hemelse barmhartigheid.**

**Gij zijt de gave Gods, Gij zijt
de grote Trooster in de tijd,
de bron waaruit het leven springt,
het liefdevuur dat ons doordringt.**

**Gij schenkt uw gaven zevenvoud,
O hand die God ten zegen houdt,
O taal waarin wij God verstaan,
wij heffen onze lofzang aan.**

**Verlicht ons duistere verstand,
geef dat ons hart van liefde brandt,
en dat ons zwakke lichaam leeft
vanuit de kracht die Gij het geeft.**

**Verlos ons als de vijand woedt,
geef ons de vrede weer voorgoed,
Leid Gij ons voort, opdat geen kwaad,
geen ongeval ons leven schaadt.**

**Doe ons de Vader en de Zoon
aanschouwen in de hoge troon,
O Geest van beiden uitgegaan,
wij bidden U gelovig aan.**